

søger at føre Rigsdagen ind paa som det første Skridt henimod Tilvejebringelsen af en kommunal Formueskat.

Jeg skal i øvrigt slet ikke komme ind paa den ærede Ordførers Betragtninger over den kommende Tids socialistiske Kommunehelvede. Derover staaer skrevet, saaledes som det ogsaa er citeret af den ærede Ordfører her i Dag: Kommunernes Udgifter kan ikke komme ned. Man maa vide, at naar man en Gang er anbragt i den Perse, er der intet som helst Haab for Fremtiden. Her lades Haabet ude, som Dante skrev over sit Helvede. Man henviser til, at Kommunerne har Forsørgerpligt, og at hvis man kræver en Lovgivning, som letter de kommunale Udgiftsbudgetter, blandt andet ogsaa paa det sociale Omraade, vil det ikke betyde noget som helst andet end stigende Fattigudgifter, stigende Hjælpekasseudgifter. Ja, men bortset fra, at den ærede Ordfører og hans Meningsfæller er Socialdemokrater, er de dog ogsaa Personer, som maa antages i det praktiske Liv efterhaanden at have vundet en vis Livserfaring, og saa ved det ærede Medlem dog særdeles vel, at jo lettere Adgang der er i en økonomisk vanskelig Situation til at forsyne sig med offentlige Midler, uden at det faar nogen som helst Virkning med Hensyn til vedkommendes Retigheder som Samfundsborger, des bekvemmere er det at benytte denne Adgang. Det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere ved særdeles vel, at den gennem de sidste Aartier stærkt øgede Adgang til at blive hjulpet gennem offentlige Midler har været i høj Grad medvirkende til de Udgiftsbudgetter, man naaede op paa. Hvis det ærede Medlem vil undersøge de kommunale Budgetter, blot for 10 Aar siden, og ganske særlig hvis han vil gaa en lille Smule længere tilbage i Tiden, vil det ærede Medlem finde, at der levedes et meget godt og sundt kommunalt Liv paa Grundlag af Udgiftsbudgetter, der laa mange Gange under det, man nu er naaet op til. Denne Henvisning til, at Fattigvæsenet vil blive overbebyrdet, som vi til Stadhed møder fra socialdemokratisk Side, hver Gang man vil røre ved det sociale Udgiftsbudget, er derfor i Virkelig-

heden intet som helst værd. Den har jeg været stillet overfor ved mere end een Lejlighed i prekære Situationer; den Profeti har førende Socialdemokrater Gang paa Gang mødt med overfor mig, uden at den har vist sig at faa nogen som helst Virkning i Praksis.

Den ærede Ordfører siger, at han er ganske enig med os om, at en Udgiftsnedgang maa opnaas, man maa komme til en Skattelettelse, blot den rigtige Udformning kan findes. Det vilde være rart, om det ærede Medlem — jeg forlanger det ikke af ham ved denne Lejlighed — snart vilde give sit gode Bidrag til denne rigtige Udformning; thi naar det ærede Medlem siger, at Lønningsbudgetterne ikke maa røres, og at de sociale Budgetter ikke maa røres, og vi alle maa erkende, at Rente- og Afdragsbudgetter ikke kan røres, saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvor findes da den Udformning, det ærede Medlem vil anse for den rigtige?

Det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger skal jeg ikke komme ind paa. Det ærede Medlem var jo i det, som er Hovedsagen, i Princippet, enig med mig, saa de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, dels om Venstres Stilling til Ejendomsbeskatningen gennem dette Aarhundrede, dels angaaende Forslaget om paa ekstraordinær Vis at komme Kommunerne til Hjælp i den vanskelige Tid, skal jeg i hvert Fald skænke det ærede Medlem som Sagen ikke i saa overordentlig Grad vedkommende. Det vil vi kunne diskutere ved anden Lejlighed. Skulde det vise sig, at det ærede Medlem faar Ret i, at de kommunale Budgetter ikke vil fremvise det Billede, man forventer, naar Ligningen er tilendebragt, saa der ikke er Grund til at tænke paa ekstraordinære Foranstaltninger til Støtte for Kommunerne, tvivler jeg ikke om, at det vil glæde det ærede Medlem i høj Grad, men jeg kan forsikre ham om, at i ganske samme Grad vil det glæde mig.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard frembyder ved denne Lejlighed et ganske besynderligt Billede. Det ærede Medlem er imod Lovforslaget; men imod Princippet: Formueopspising til Opretholdelse af den Udgiftsstandard, man desværre er naaet op paa, er det ærede Medlem ikke. Det